

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng Chủ Nhật, ngày 23/02/2025.

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 185

Xây dựng nền tảng Phật pháp vững chắc là vấn đề vô cùng quan trọng, có thể giúp hành giả tu hành không bị ô nhiễm bởi những thông tin xuất hiện trong cuộc sống thường ngày, lôi kéo họ rơi vào trạng thái tà tri tà kiến. Hòa Thượng từng khẳng định rằng nếu Thích Ca Mâu Ni Phật thị hiện và bảo rằng không nên niệm Phật A Di Đà nữa, phải niệm một vị Phật khác thì chắc chắn đó không phải là Phật Thích Ca Mâu Ni. Vì sao vậy?

Vì đã có bao đời tổ sư từ sơ tổ Huệ Viễn đến tổ sư Ấn Quang-vị tổ thứ 13 của Tịnh Độ tông và chính Thích Ca Mâu Ni Phật trong nhiều Kinh điển đều vì chúng ta mà khuyên niệm Phật A Di Đà. Hòa Thượng Hải Hiền 92 năm niệm Phật tự tại vắng sanh và Hòa Thượng Tịnh Không cả đời chuyên tu chuyên hoằng Tịnh Độ. Do đó, kể cả thân tướng Phật hiện ra bảo chúng ta không niệm **A Di Đà Phật** thì chúng ta biết chắc, đó không phải là Phật mà là Ma giả Phật.

Chúng ta dễ dàng nhận ra sự thật giả này. Đó là chúng ta dùng trí tuệ chứ không dùng cảm tình để nghe Kinh, thính pháp hay nghe ai đó thuyết giảng. Không nên vì người nào đó giảng vui vẻ, giảng tình cảm mà sanh tâm ưa thích. Chúng ta phải biết phán đoán lời nói của họ có phù hợp nhân quả không, có trái nghịch phong tục tập quán, lễ lạt hay không? Lời Phật, Bồ Tát, Thánh Hiền dạy luôn là chân lí, luôn phù hợp với tất cả phong tục tập quán thiện lành của mỗi dân tộc.

Ví dụ, nếu có một đạo nào đó nói rằng không được thờ cúng Ông Bà, phải dẹp bỏ bàn thờ đi thì lời nói này có vấn đề, cần phải đề cao cảnh giác. Tuy vậy vẫn có rất nhiều người tin theo, họ nghe lời của một người ở phương trời nào đó nhưng đối với Cha Mẹ, Ông Bà, tổ tiên nuôi nấng mình từ nhỏ thì lại không có một chút tri ân báo ân.

Hay có ví dụ khác như từ xưa đến nay rất nhiều chùa ở miền Bắc đều để bức bình phong viết chữ "**Nam Mô A Di Đà Phật**" ở ngay lối vào, pháp môn niệm Phật đã có rất nhiều người tu theo, vậy mà có người nói rằng không có "**A Di Đà Phật**" và người niệm Phật là người mê tín. Gặp người như thế chúng ta hiểu ngay đây là kẻ ngông cuồng. Sở dĩ là ngông cuồng vì kẻ đó không biết rằng bao đời tổ sư đại đức trong suốt hơn 3000 năm qua đã tu theo pháp môn này, chưa kể là có biết bao nhiêu người đều đã trải qua thực nghiệm trong đời sống của họ.

Do đó, một người cảm được gốc hiếu đạo, sư đạo và nền tảng Phật pháp căn bản thì người này sẽ không dễ bị tà tri tà kiến xâm nhập. Chúng ta học tập với Hòa Thượng Tịnh Không, người có 70 năm hoằng pháp. Chúng ta không chỉ nghe pháp từ Ngài mà cuộc sống của Ngài còn là một bài pháp sống động. Qua đó, chúng ta thấy đạo lí, phương pháp và sự thực nghiệm, do vậy, những gì chúng ta học tập từ Ngài không phải là mê tín. Người không nghe, chấp trước vào cái thấy cái biết của cá nhân nhưng lại cho người tu Tịnh Độ là mê tín thì loại người này Hòa Thượng bảo họ mới là người “*mê mê tín*”- mê ở trong mê.

Chúng ta không sợ tà tri tà kiến xâm nhập mà sợ rằng mình chưa xây dựng được căn bản Phật pháp và chuẩn mực Thánh Hiền. Nếu chúng ta tuân thủ rất nhiều lời dạy của Thánh Hiền mà ở đây chúng ta dẫn ra hai câu như: “*Người không có đạo nghĩa thì không qua lại, vật không phải của mình thì không lấy*”, hay “*Người quân tử thấy lợi không màng, mấy khó thì dần thân vào*”, thì thử hỏi thứ tà tri tà kiến nào có thể xâm nhập vào chúng ta? Chỉ với hai câu này thôi, con người đã không thể bị dụ, bị lừa.

Ngày nay, một số thanh niên trẻ không nghe lời Cha Mẹ, không nghe lời Thầy Cô, háo câu, đua đòi, nghe bạn bè, thích việc nhẹ lương cao nên bị người ta dẫn dụ và bán ra nước ngoài. Đây là những người có tâm thái ngông cuồng tự đại, chỉ muốn “*Vô công hưởng lộc*”. Họ “*Không nghe lời người xưa*” nên “*thiệt thòi ngay trước mắt*”. Người xưa chính là Ông Bà, Cha Mẹ, là Trường bối.

Có người bị bán như thế và bị chết, nhưng đến cái xác của người đó cũng phải do người nhà bỏ tiền ra chuộc mới mang về được. Những kẻ bắt chẹt người khác phải chuộc xác như vậy cũng là tà tri tà kiến. Chúng chỉ biết đến tiền là trên hết và còn cho rằng cách nghĩ cách thấy, cách làm đi lừa gạt như vậy là đúng.

Do đó, ngày nay, tại các lớp kỹ năng, chúng ta cần phải đề cập đến các nội dung thực tế cuộc sống, phân định cho các con biết thế nào là người tốt người xấu, dạy các con không nghe lời lừa gạt việc nhẹ lương cao để tránh bị bán thân khiến Cha Mẹ phải mất cả trăm triệu chuộc con về. Cho nên, tà tri tà kiến là chính tự bản thân đã để mình ô nhiễm. Nếu có thái độ sống như người xưa đã dạy, tức là “*Người không có đạo nghĩa thì không qua lại, vật không phải của mình thì không lấy*”, thì sẽ không bị lừa.

Chúng ta từng nghe truyền thông đưa tin về một cậu bé người Nhật đầy nghĩa khí. Trong khi xếp hàng để nhận đồ ăn sau trận động đất gây ra sóng thần, cậu đã làm cho cả thế giới sững sốt khi từ chối nhận đặc ân là không cần xếp hàng mà vẫn có đồ cứu trợ. Người có thể làm được như cậu thì không bao giờ bị lừa gạt. Người tham sẽ không làm được như cậu, “*tham thì thâm*”. Từ nhỏ cậu chắc chắn đã được Cha Mẹ, Thầy Cô dạy bảo. Do đó, chúng ta phải biết dạy cho con mình, cho học trò mình, biết cách “*lấy bỏ*” thế nào sao cho thỏa đáng.

Nền tảng căn bản Phật pháp và giáo huấn Thánh Hiền sẽ giúp chúng ta không bị tà tri, tà kiến xâm nhập. Tuy nhiên, không có nền tảng này, lại ngày ngày lười biếng, thả mặc mình tiếp cận các thông tin trên các mạng xã hội. Đặc biệt, sự ra đời của công nghệ AI có thể giúp người sử dụng có thể tiếp cận những gì họ thích ở bất cứ lĩnh vực nào. Không loại trừ trong các trang mạng đó chứa rất nhiều thông tin độc hại, lừa đảo mà theo Hòa Thượng gọi thì đây chính là Ma vương.

Tại sao những điều tốt đẹp, điều thiện lành hay nền tảng Phật pháp và chuẩn mực Thánh hiền lại quá mờ nhạt tại thế gian? Vì không có người làm! Người ta thấy không có lợi nên không làm. Cho nên chúng ta sẽ làm việc đó! Ngày trước, khi facebook xuất hiện, tôi đã nghĩ đến việc chúng ta có thể đưa những bài pháp ngắn, đưa những lời hay ý đẹp của Hòa Thượng, đưa những tấm gương đức hạnh lên trên trang mạng, ngày nay là lên tiktok.

Việc làm này nhằm giúp ích cho cộng đồng xã hội, giúp giảm bớt tà tri tà kiến ở thế gian. Còn chúng ta, chúng ta phải ngày ngày học tập để biết rõ đạo lý, rõ chuẩn mực của Phật Bồ Tát Thánh Hiền thì khi đối diện với những điều không đúng chuẩn mực, chúng ta nhận ra và không bị chúng làm ô nhiễm.

Chúng ta sắp học xong bộ sách Phật pháp Vấn đáp, sau khi học xong, chúng ta sẽ học Tịnh Độ Đại Kinh Khoa Chú. Chúng ta sẽ cùng nhau phân tích lời dạy của Ngài, nếu chúng ta không làm thì sẽ phải rất lâu mới có người làm. Những lời Hòa Thượng dạy rất thiết thực, giúp chúng ta thẳng đến với pháp môn Niệm Phật, Tịnh Độ mà chúng ta đang tu tập.

Có người hỏi Hòa Thượng rằng: *“Lão Pháp sư nói nhất cú Phật hiệu tức là trong một câu Phật hiệu phải dùng tới ba tâm: Chân tâm, Thâm tâm và Hồi hướng Phát nguyện tâm. Ba tâm này là tâm Bồ Đề. Đại đức xưa nói: “Phật hiệu vừa khởi, niệm niệm cầu Phật tiếp dẫn” và Đại Thế Chí Bồ Tát nói: “Gom nhiếp sáu căn, tịnh niệm nối nhau”. Xin Ngài cho con hỏi là phải trì danh hiệu Phật như thế nào ạ?”*

Hòa Thượng trả lời: *“Phương pháp niệm Phật rất nhiều, cảnh giới của người niệm Phật cũng khác nhau. Làm thế nào để công phu niệm Phật có lực thì đây mới là việc cần thiết. Căn tánh của mỗi người không giống nhau, kinh nghiệm tu học trong đời quá khứ không như nhau, cho nên phương pháp nào mà người ta dùng hữu hiệu thì chúng ta có thể lấy làm tham khảo tuy nhiên phải lưu ý đến việc căn tánh của chúng ta có thể không giống như họ.*

“Họ dùng phương pháp đó thì có chân thật có được lợi ích, còn chúng ta dùng thì chưa chắc có được lợi ích. Phải hiểu rõ đạo lý này. Cho nên Phật giáo hóa chúng sanh không hề có định pháp. Phương pháp mà Phật nói ra khác nhau là do căn tánh của chúng sanh có sự khác biệt, cũng giống như Thầy thuốc trị bệnh cho người,

chuẩn đoán trước rồi mới trị bệnh. Hiện tại, Phật không còn ở đời, chúng ta không thể tìm được một lão sư tốt thì chúng ta có thể sẽ phải tham khảo nhiều một chút.

“Tam tâm (tức là Chân tâm, Thâm tâm và Hồi hướng Phát nguyện tâm) đều đầy đủ chính là phát tâm Bồ Đề niệm Phật. Đây là tổng cương lĩnh! Chúng ta không dễ dàng có thể phát khởi ba tâm này. Nếu ba tâm này vừa phát ra thì đó là tâm Bồ Đề, không phải là vọng. Nếu chúng ta phát khởi được tâm này thì chúng ta không phải là phàm phu mà là Phật, là Bồ Tát.

“Nếu là phàm phu thì chúng ta phải học Bồ Tát, cần phải khắc phục tập khí phiền não của chính mình. Tập khí nghiêm trọng nhất của chúng ta là “tự tư tự lợi”. Khởi tâm động niệm đều là vì lợi ích chính mình mà lo nghĩ, vậy thì khó rồi! Bồ Tát biết được tận hư không khắp pháp giới tất cả chúng sanh đều là một thể nên các Ngài vì chúng sanh, không vì chính mình. Chúng ta phải nên học tập điều này, hãy đem ý niệm tự tư tự lợi giảm nhẹ đi. Nghĩ đến chính mình đồng thời cũng nghĩ đến người khác và sau đó dần dần sẽ dưỡng thành ý niệm chỉ nghĩ đến người khác mà không nghĩ đến chính mình. Như vậy thì mới bước vào cảnh giới của Phật.

“Niệm Phật mà quán tưởng Phật đến tiếp dẫn, hoặc là quán tưởng thế giới Tây Phương Cực Lạc có thể giúp chúng ta đoạn vọng tưởng, không đến nỗi một mặt niệm Phật, một mặt khởi vọng tưởng. Vọng tưởng mà xen tạp trong câu Phật hiệu thì công đức của Phật hiệu hoàn toàn bị phá hỏng. Quán tưởng cũng là niệm Phật. Trên Quán Kinh có nói rằng quán tưởng niệm Phật hay là quán tượng niệm Phật. Làm như vậy là đúng pháp!

“Đại Thế Chí Bồ Tát nói rằng: “Gom nhiếp sáu căn, tịnh niệm nối nhau”. Hai câu nói này là tổng cương lĩnh của pháp môn niệm Phật. Sáu căn là mắt, tai, mũi, lưỡi, thân, ý. Mắt ưa thích nhìn thấy cảnh giới bên ngoài, lỗ tai ưa thích nghe âm thanh, tâm của chúng ta luôn từ nơi sáu trần mà chạy rong.

“Do đó, gom nhiếp nghĩa là đem sáu căn thu nhiếp lại. Như vậy tâm chúng ta mới thanh tịnh. Tâm thanh tịnh mà niệm Phật gọi là tịnh niệm. Trong tịnh niệm nhất định không có hoài nghi, không có xen tạp, không có gián đoạn. Liên tục hay tương tục nghĩa là không gián đoạn. Không hoài nghi, không xen tạp, không gián đoạn mà niệm Phật chính là tịnh niệm liên tục. Dùng nguyên tắc này để niệm Phật thì không ai mà không thành tựu.”

Có rất nhiều cách niệm Phật nhưng niệm cách nào có thể hàng phục được phiền não thì đó là cách tốt nhất đối với chúng ta. Khi niệm Phật, chúng ta có thể quán tưởng thấy Phật A Di Đà đến tiếp dẫn hoặc quán tưởng Thế giới Tây Phương Cực Lạc. Chúng ta phải thuận với ý niệm đó, không được xen tạp các ý niệm nào khác. Vừa nghĩ đến Tây Phương mà lại nghĩ đến Tây Ninh là sai rồi, thế chẳng khác nào tín hiệu kết nối với Thế giới Tây Phương Cực Lạc đã bị gián đoạn.

Khi niệm Phật, chúng ta có một lòng một dạ cầu sanh về Tây Phương Cực Lạc không? Nhất định chúng ta phải không có tâm nào khác ngoài tâm hướng về Tây Phương Cực Lạc mà niệm Phật. Niệm Phật để mong cầu vãng sanh chứ không phải vừa niệm Phật vừa cầu. Khi niệm Phật, chúng ta gom nhiếp sáu căn, nghĩa là đóng hết mắt, tai, mũi, lưỡi, thân, ý của mình lại và dùng tâm thanh tịnh mà niệm Phật. Người niệm Phật để hết xui rui, để mua may bán đắt, để dễ dạy học trò thì đây là tâm không thanh tịnh.

Quan trọng là niệm Phật phải quên đi chính mình. Nếu niệm Phật mà vẫn còn tự tư tự lợi thì tâm chưa vào được cảnh giới Phật, vẫn là niệm với tâm vọng tưởng, niệm với tâm tư lợi. Chúng ta nghĩ đến sự no ấm, hạnh phúc của mình thì cũng nghĩ đến sự no ấm và hạnh phúc của người khác. Chúng ta có thể nâng những thứ cho người từ 20 lên 60 và giảm thứ cho ta từ 80 xuống còn 40. Phạm phu thường chỉ nghĩ cho mình nên người có thể dành cho người 60 và phần của bản thân là 40 thì họ đã bước chân vào hàng Thánh. Cứ như thế, họ dần dần nghĩ cho người nhiều hơn, phần mình chỉ là 30 hay 20 còn phần của người là 70 và 80 thì tâm cảnh của họ đã hoàn toàn khác, mới bước vào cảnh giới của Phật.

Tuy nhiên, con người khi không còn sức lực nữa mới không nghĩ đến danh lợi, mới nghĩ đến người khác. Lúc này họ mới buông, nhưng không phải là buông thực sự mà là không còn sức để nắm. Dầu cho họ có nghĩ đến người khác thì cũng chẳng giúp ích được ai vì sức đã cùng lực đã kiệt. Thích Ca Mâu Ni Phật khi còn là Thái tử, sắp kế thừa ngôi vua, cai trị một đất nước hùng mạnh nhất thời kỳ đó nhưng Ngài đã xả bỏ, thậm chí rời bỏ cả người vợ xinh đẹp Da Du Đà La. Đây mới đúng là buông xả, chờ đến khi sức cùng lực kiệt mới buông thì đó chẳng gọi buông xả.

Tập khí nghiêm trọng nhất của con người là “*tự tư tự lợi*”. Đây là nguồn gốc dẫn khởi đến “*ảo danh ảo vọng*”, khởi niệm hưởng thụ “*năm dục sáu trần, tham sân si ngạo mạn*”, có “*ta*” nên mới dành về “*ta*”, khiến con người không chịu hy sinh phụng hiến. Tấm gương Bác Hồ khi ở trên tàu đi tìm đường cứu nước đã để lại sự chấn động trong tôi. Lần đó, Bác bị sóng đánh văng ra ngoài thành tàu nhưng may nhờ có sợi dây cáp mà Bác có thể bám được trở lại. Bác hoàn toàn buông “*tự tư tự lợi*”, Bác chỉ nghĩ đến quốc gia, dân tộc, không sợ khổ sợ khó. Hiện tại vợ chồng, con cái đi xa một chút thì chúng ta đã nhớ nhung. Cho nên các tên giặc tập phiến nào đều chỉ phục vụ cho sự “*tự tư tự lợi*” của chúng ta mà thôi.

Do đó, Hòa Thượng dạy chúng ta ban đầu nghĩ đến chính mình thì đồng thời nghĩ đến người khác rồi dần dần chỉ nghĩ đến người mà không còn nghĩ đến mình. Chúng ta hiểu rằng chúng ta và chúng sanh đều là một thể nên nghĩ đến người cũng là có mình trong đó. Dùng tâm này mà niệm Phật thì chắc chắn là niệm thanh tịnh nối nhau, là bước vào cảnh giới của Phật. Nếu không dụng tâm đó để niệm Phật thì là niệm xen tạp nối nhau./.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!